

=====

"

" v e r e n i g i n g "

"

" O R D E D E R V E E R D R A A G Z A M E N "

"

" Givo no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag "

" Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TD Den Haag t. 684541 "

" Secretariaat: TALINGLAAN 21 2566 VN Den Haag t. 634101 "

=====

W E E K B L A D

nadruk verboden

25e jaargang nr. 28

13 maart 1981

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij moeten altijd weer beginnen met de bekende spreuk: wij zijn niet onfeilbaar, alwetend zijn wij ook niet - niemand van ons is ooit paus geweest - en wij verzoeken u, zelf na te denken. Dit in tegenstelling tot vele partijen.

Ons onderwerp voor vandaag dient van meer geestelijke aard te zijn. Ik hoop uw aandacht te kunnen krijgen voor een kleine verhandeling over

K R A C H T

=====

Dat elke mens kracht bezit weten de meeste mensen wel. Dat die kracht ook geestelijk kan bestaan geloven de meeste mensen wel. Maar hoe het precies in elkaar zit? Och, wie maakt zich daar druk om?

Je hebt zoveel dingen te doen, gedachten te denken, kritiek te uiten en zoveel veron schuldigingen voor jezelf te bedenken dat er voor een bewust gebruiken van een dergelijke kracht gemeenlijk maar heel weinig tijd over schiet.

U moet het volgendedan maar even van mij aannemen. Wanneer ik dit alles moet gaan beargumenteren zitten wij veel te lang hier

Elke mens heeft twee stromingen van levenskracht in zijn lichaam. Beiden vullen elkander aan en houden wanneer iemand redelijk gezond is een evenwicht in stand.

Verder bestaat er een dubbele krachtsstroom rond de zenuwen, waarvan een voornamelijk in het vegetativum, de andere voornamelijk in gevoelszenuwen.

Deze krachten zijn zuiver stoffelijk. Je kunt ze vergelijken met een soort electriciteit of iets dergelijks. Wanneer die krachten op de juiste wijze echter allen gelijkgericht worden gebeurt er iets:

U als mens hebt meerdere voertuigen, waaronder het astraal en vele geestelijke. Er zijn meer geestelijke voertuigen aan de aarde gebonden dan er auto's zijn, maar daarop heeft nog niemand belasting weten te heffen.

Het vreemde is dat wanneer de levenstromen geheel harmonisch zijn men ook de krachten van die geestelijke en andere voertuigen die tot het betreffende ik behoren gelijk richt.

Normaal bestaat er tussen al die voertuigen een soort verschil van fase. Dat betekent dat een hoger voertuig b.v. meer fluctuaties en vibraties pleegt te vertonen dan een lager voertuig.

Wanneer er nu tijdelijk een grotere invloed optreedt, waardoor al deze voertuigen tot een vergelijkbaarheid van fase komen zo betekent dit dat er iets gebeurt: de snellere fluctuatie van het hogere voertuig blijkt tijdelijk omgezet te worden in een veelheid van kracht, die dan gelijk is aan die van de lagere voertuigen en hoofdtrilling.

Is dit proces enige tijd gaande dan wordt hierdoor ook het astraal voertuig opgeladen, wordt het levenslichaam voorzien van extra kracht en al de mens beschikken over een aantal krachten, vormen van energie, die me bij gebrek aan beter veelal geestelijke kracht pleegt te noemen.

Maar de basis hiervan is - al vergeten de mensen dit vaak - voor een mens die hiervan een bewust gebruik wil maken altijd nog een evenwicht, een eenheid, die hij in zichzelf tot stand brengt.

Deze energie kun je natuurlijk voor allerhande doeleinden gebruiken. Maar daarvoor heb je dan niet alleen dit evenwicht, maar ook een gevoel van zekerheid nodig.

Er zijn mensen die zo zelfverzekerd zijn dat het je bijna onaangenaam aandoet. Zij lopen door de wereld met een houding en gezicht dat je schijnt toe te roepen " ik weet alles en alles wat ik doe is goed en wat jij doet deugt toch niet."

Maar die zelfverzekerdheid, in feite vaak een gevoel dat er niets werkelijk fout, dat alles uiteindelijk alleen maar goed kan gaan, is erg belangrijk.

Het wonderlijke is n.l. dat dergelijke mensen zodra zij contact opnemen met de wereld buiten hen en b.v. mensen proberen te beïnvloeden, de groei van planten als doel nemen, het temmen en verzorgen van dieren of iets anders, opeens een daarbij passende uitstraling plegen te vertonen.

Vaak is een dergelijke uitstraling dermate sterk dat anderen dit als een directe sfeer en invloed ondergaan. Wanneer een hoger geplaatste persoon deze uitstraling vertoont noemt men dit wel " charisma".

Zoals men meestal deze gave gebruik wordt het charisma voor degenen die het ondergaan maar al te vaak tot een spiritueel olysma waardoor vooral de minder prettige eigenschappen van die mensen dan versneld tot uiting komen. Maar daarover hebben wij het nu niet.

Gelijkrichten kun je natuurlijk bereiken door concentratieoefeningen. Met enig zelfvertrouwen kom je dan een heel eind. Maar wanneer er mensen zijn waarbij de levenskrachten wat in het ongereede zijn geraakt zo blijkt voor hen dit resultaat niet zo gemakkelijk en zonder meer te behalen.

Gelukkig is er nog een verschijnsel, dat hier kan helpen. Wanneer een van u die krachten in zich heeft gewekt en er komt iemand bij die onevenwichtig is, dan kun je die onevenwichtigheid vaak compenseren als je eenmaal die kracht in je draagt.

Je bemerkt zelf vaak niet dat je dit doet. Heb je echter wel innerlijk evenwicht maar niet deze krachten in je gewekt, dan zul je er ook in kunnen slagen. Alleen dien je het dan uitdrukkelijk te willen en is het proces vermoeiend.

De wil kan echter onder omstandigheden vervangen worden door een binding van interesse of emotie. U hebt misschien wel meegemaakt dat er soms mensen bij je op bezoek komen die in feite geen inspanning schijnen te eisen en je toch wanneer zij gaan achterlaten met het gevoel dat je een net uitgewrongen vaatdoek zonder enige kracht bent.

Men zegt wel eens, dat die mensen geestelijke vampiers zijn. In feite

heeft het niets te maken met vampirisme en is het, ook voor deze mensen, een onwillekeurig proces. Zij zijn eenvoudig in kracht onevenwichtig. Vaak vertonen zij ook kleinere of grotere storingen in het zenuwstelsel en reactie.

U echter was t.a.v. deze personen meer evenwichtig en door uw aandacht aan hen te geven hebt u zonder het te beseffen die onevenwichtigheden voortdurend zitten compenseren. Het gevolg was, dat u na hun vertrek dus een tijdlang zelf minder energie bezat. U was immers niet in staat om of getraind om in dergelijke gevallen uw geestelijke voertuigen op de juiste wijze in te schakelen en zo een voor u op aarde oneindig lijkende krachtbron aan te boren waaruit u dan verder zoudt kunnen putten zowel voor uzelf als voor de ander.

Zou je in staat zijn ook de krachten van je hogere geestelijke voertuigen in te schakelen, dan zou een dergelijk gevoel van uitputting zich nooit van je meester kunnen maken en zou bovendien degene die je bezoekt nog veel sterker en meer evenwichtig dan nu denkbaar is van je zijn heen gegaan.

Wat duidelijk maakt dat je als mens anderen beïnvloedt en verder doet zien dat deze beïnvloeding kan plaats vinden zonder dat je er zelf op het ogenblik zelf veel van bemerkt. Maar het is ook mogelijk een dergelijke invloed bewust en gericht - en daardoor sterker - tot stand te brengen. Kun je daarbij putten uit je hogere geestelijke voertuigen, dan beschik je over zeer grote reserves en kun je dus zeer veel aan anderen weggeven zonder er zelf ook maar iets onder te lijden. Je inspanning is dan het jezelf in evenwicht brengen. Verder niets.

Wat wel duidelijk zal zijn.

Indien wij aannemen dat dit alles juist is en dat bepaalde energien als levensenergie e.d. bewust kunnen worden opgewekt, zo betekent dit ook dat elke mens over een bepaald vermogen aan energie beschikt dat hij indien hij dit wenst ook bewust met anderen kan delen.

Stellen wij nu ook nog, dat de overigen voertuigen worden ingeschakeld dan is er echter een transformatieprobleem: de verhouding tussen krachtstroom en spanning, dus evenwicht, staat in verhouding.

Wanneer je stroom - electriciteit van een hoog voltage en een geringen stroom of amperage hebt kun je wel door transformatie de spanning verlagen, maar de potentiële stroomsterkte neemt toe. Om te voorkomen, dat de stroom te sterk wordt voor de leidingen dien je zekeringen in te bouwen, waardoor de aanvaardbare stroomsterkte niet kan worden overschreden.

Anders gezegd: onze hoogste krachten kunnen door de mens in de stof wel precies zo gebruikt worden als zijn lichamelijke - dus stoffelijke - krachten. Maar het is dan wel nodig deze kracht te beperken daar zij anders schadelijk kan worden. Gemeenlijk kun je dit doen door een deel van de zo ontstane krachten van je te doen uitgaan.

Er zijn heel wat mensen, die dit erg mooi vinden, denken aan zaken als genezing en beïnvloeding en dan informeren "kan ik dit ook?" Natuurlijk kunt u dit ook. Zo luidt het antwoord. Want u bent mens en dit vermogen, hoe weinig het ook bewust gebruikt wordt, is deel van uw menszijn, deel van uw leven, deel van de wisselwerking tussen stof en geest waardoor vele processen en zelfs emoties op ander dan zuiver stoffelijk vlak beheerst, gericht en bestuurd kunnen worden.

U hebt de mogelijkheid dus wel, maar weet alleen niet hoe u die krachten kunt "opwekken" en beheersen. Er zijn echter wel handigheidjes om dit tijdelijk te bereiken, zij het dat die niet voor elk doel precies gelijk zullen zijn.

Je hanteert dezen dan om een resultaat te bereiken dat je anders alleen in een lange inwijdingsgang kunt leren beheersen. Maar de

kracht is dan bepaald door het proces en je kunt de hoeveelheid kracht die je opwekt en richt niet geheel bewust beseffen.

Bij dergelijke methoden gaat het in feite om een verandering in je norm en werkelijkheidsprocessen, zodat je zoudt kunnen spreken van een vorm van suggestie.

Zijn er aanwezigen die de laatste steravond hebben meegemaakt? Daar hebt u een mooi voorbeeld van dergelijke technieken kunnen zien: In de eerste plaats kwam men al met een bepaalde verwachting. Daarnaast werd er in de geest het een en ander op een voor u voelbare wijze opgebouwd.

Het gevolg hiervan is, dat de kondities gunstig zijn omdat de mensen al lang onder een bepaalde druk staan voor de eerste spreker ook maar aan het woord komt. Het proces van gelijkrichten van de mensen tot een soort eenheid, maar ook het gelijkrichten van lichaam en verschillende geestelijke voertuigen is bij allen reeds voor de avond officieel begint gaande.

Nu komt er een spreker die allerhande denkbeelden aandraagt. Niet dat hijoop een opvallende wijze voor u gaat denken, maar hij richt wel degelijk uw aandacht steeds meer in een bepaalde richting en wekt een emotionele stemming die daarbij past.

Omdat je werkt met zoveel in wezen toch sterk verschillende persoonlijkheden wordt daarna het denkbeeld van de kracht en wat je er mee kunt gaan doen steeds sterker overgedragen.

Wat er op neer komt dat het merendeel van de aanwezigen automatisch de instelling van de spreker overneemt. Daar de spreker plus degenen die in de geest afschermend of opbouwend bezig zijn te samen ook een verbinding vormen naar zeer hoge geestelijke werelden worden ook de hoogste delen van het ik der aanwezigen bij het proces betrokken.

De gelijkrichting tussen de verschillende voertuigen zal op deze wijze langzaam, maar veelomvattend en afdoende plaats kunnen vinden. Is alles zover in evenwicht, dan komt de magier of celebrant, die nog verdere krachten op zal roepen en vervolgens dezen uitstraalt en u er toe brengt dit zelfde te doen, gericht op een door hem bepaald doel.

Probeer u even te herinneren hoe u zich bij dit gebeuren gevoelde: kort voor de komst van de celebrant en tijdens diens eerste inkantaties had u een gevoel van enorme geladenheid, van grote spanning. Wat logisch is, want de energien zijn wel opgewekt en in u aanwezig, maar de schakelaar waardoor zij af kunnen vloeien is nog niet omgedraaid.

Zodra de celebrant echter begint met het uitstralen of kort daarvoor al verdwijnt de spanning je hebt het gevoel, dat het voor jou eigenlijk al voorbij is. Je hebt zelfs vaak het gevoel, dat juist dit deel van de avond tegenvalt:

Het is alles wel mooi en indrukwekkend, maar je voelt je opeens niet meer zo intens bij de zaak betrokken. Wat weer zeer verklaarbaar is: op dat ogenblik wordt immersgebruik gemaakt van de zo opgewekte kracht, ook de uwe. De spanning valt dus wel.

Nadien zult u veelal door even rustig te blijven de resten van energie van de nog aanezige geesten in u opnemen. Maar wanneer u zelf niet lichamelijk geheel evenwichtig bent bestaat de mogelijkheid, dat de veranderingen in uw lichaamstromen, die het gevolg zijn van dit opnemen van extra kracht, bij u een gevoel van vermoeidheid opwekt dat langzaam weg ebt en dan veelal tot een gevoel van behaaglijkheid wordt.

Van belang bij dit voorbeeld is, dat duidelijk wordt hoe men niet alleen maar middels beïnvloeding het lichamelijke evenwicht van de aanwezigen kan corrigeren, maar ook geestelijk tijdelijk evenwichten tot stand kan brengen zodat veel geestelijke krachten worden getransformeerd

en naar beneden toe meer werkzaam worden dan anders denkbaar was.

Mogelijk was voordien in uw eigen lichaam een gebrek aan balans tussen de levenskracht stromen en waren mogelijk ook de zenuwreacties en signalen van zeer ongelijke sterkte met als gevolg grote verschillen in impulsomvang en mogelijke reactiesnelheid.

Door de ontstane grote kracht wordt het lichaam dus gelijkgericht. De geestelijke invloeden zijn hiervoor aansprakelijk, zodat er in feite op een dergelijke avond precies het omgekeerde gebeurt van hetgeen bij een bewust gebruiken van je geestelijke kracht pleegt plaats te hebben.

Het zal u duidelijk zijn, dat op deze wijze zeer grote energien gewekt kunnen worden, zodat je daarmee ook vaak zeer veel kunt doen en bereiken.

Wil je, werkende op deze wijze of tenminste met meerderen, de krachten waarover je beschikken kunt versterken, dan kun je ook gebruik maken van de toon, de klank. De reden kan u bekend zijn:

Klanken zijn vibraties. Deze vibraties worden omgezet in zenuwsignalen. Worden de juiste vibraties voortgebracht dan betekent dit, dat praktisch alle zenuwstrengen langs de ruggegraat plus een deel van de hersenen hierdoor worden beïnvloed en a.h.w. gelijk worden gericht.

Vandaar, dat een inkantatie vaak zo belangrijk is, ook bij ons. Katholieken aanwezig? Nu ja, een paar, maar grotendeels ex. Dezen kunnen dan hetgeen ik nu demonstreer aan anderen wel verder verklaren in de pauze.

Zij immers zijn in hun leven vaak gekonfronteerd met de verschillende wijze waarop priesters delen van de dienst plegen te zeggen. De man aan het altaar mompelt haast "pater noster qui est in coelis" enz. Het begin van het onze vader dus. Zo gemompeld doet het je niets. Je dankt dan hoogstens: laat de man opschieten. Want wanneer je een goede katholiek bent loop je voor het einde niet weg daar voor jou als regels geldt dat je niet voor het zingen de kerk moogt verlaten.

Soms wordt een mis meer plechtig gelzen. Toevallig tref je daarbij wel eens iemand, die goed kan inkanteren - want dat is het dan in feite. Deze begint met precies dezelfde woorden en dezelfde bedoeling met met klank "PATER NOSTER? QUI EST IN COELIS..."

Bemerkt u het? Het is opeens iets anders, het doet je wat. En nu ben ik nooit pastoor geweest, dus zo heel goed ben ik er nu ook weer niet in, zeker niet door een instrument.

Kennelijk ging van de verandering van klank een voor u zeer suggestieve werking uit. Maar deze mogelijkheid kun je ook gebruiken wanneer je gewoon spreekt.

Zolang ik normaal met u zit te praten denkt U: die oude babbelt weer een aardig eind weg. En gelijk heb je wanneer je dat denkt. Maar ik kan natuurlijk mijn toon veranderen, de stem wat metaliger maken. Het vreemde is, dat u dan mijn woorden opeens anders ondergaat, alleen maar door de verandering in de stem.

En dan spreek ik met de volledige zekerheid, dat u deze werking, deze kracht ervaart, met de zekerheid, dat deze invloed in u werkzaam is en hanteer deze invloed zelfs zo dat zij tot kracht wordt en u evenwicht brengt (deze alinea op afwijkende toon gesproken.)

U ziet het. De mensen luisteren met meer overgave naar een sergeant majoor dan naar een winkeljuffrouw. U lacht nu wel, maar het deed u iets. De stem irriteerde, maar penetreerde uw bewustzijn. De klank drong in u door, deed iets in u, wekte zeer bepaalde reacties, waaronder zelfs hier en daar een soort afweer.

Ook dit is een kunstje wat voor vele doeleinden gebruikt kan worden en ook door sommige mensen daarvoor wordt gebruikt. Wanneer je heel erg wanordelijk bent en dit zelf niet kunt kun je b.v. kiezen voor een andere

vorm van beïnvloeding door klanken, b.v. voor muziek.

Dan kun je dus naar bepaalde klanken gaan luisteren en wanneer die er een beetje goed uitkomen doorspoelt je dat: het doet iets, het verandert iets in jezelf. Let wel: ik beweer niet dat je met een wiegeliedje van Brahms onmiddellijk de hoogste geest aan de lijn krijgt. Er zijn wel mensen die daardoor beginnen te snurken, maar dat heeft weer niets met de hoogste geest te maken.

Wat je wel hebt is dat door die muziek dan een bepaalde vorm van ontspanning in je lichaam ontstaat die betekent dat er een verandering plaats vindt in de normale reactie van je zenuwstelsel. Daardoor bestaat er een vermindering van beïnvloeding tot onevenwichtigheid op de banen van de levenskrachtstromen. Je voelt je opeens anders, vaak beter, zelfs meer beheerst.

U denkt mogelijk dat die beïnvloeding van het lichaam door geluid er te deels of geheel kolder is. Neem dan dit algemeen bekende voorbeeld ter kennis:

In New York is er een zeer natuurminnende tandarts - een die zelfs niet wist dat de barg een krul in de steert heeft - die een geluidsonna-me had gemaakt van het donderend neervallen van het water bij Niagarafalls. Hij ontdekte dat hij heel wat verdovingen kon sparen door de mensen een koptelefoon op te geven, waardoor zij nog al sterk dit geluid hoorden. Na onderzoek van dit fenomeen bleek dat de eentonigheid van het geluid het de mensen kennelijk onmogelijk maakte pijnpieken te konstateren. Men voelde wel iets, maar dat de ingreep pijn deed beseften zij pas na de ingreep, wanneer het ergste al lang voorbij was.

Trouwens, vele andere proeven hebben we uitgewezen dat muziek en geluid een veel grotere invloed hebben op alle levende organismen dan men tot dan toe dacht.

Wanneer u dus de krachten van uw hogere voertuigen wilt gebruiken is het zeker niet zo dwaas om te zorgen dat u de juiste klanken rond u hebt, klanken die u ontspannen en a.h.w. voor een groot deel van de werkelijkheidswereld afschermen.

Zoudt u ooit met anderen te samen dergelijke krachten los willen maken dan lijkt het mij verstandig dat u ook leert inkanteren, dus op de juiste wijze en toon, enigszins ritmisch, spreken.

Al die dingen werken, bezien vanuit een nuchter standpunt, nogal suggestief. Maar wanneer het werkt, wie zal er dan voor deze doeleinden bezwaar tegen hebben.

De kracht in uw bestaat Maar wanneer u die dan toch hebt, is het alleen maar logisch, dat u er gebruik van leert maken ook. Nu hebben wij al langere tijd geen experimenten meer gedaan, maar gezien het onderwerp en het beperkte aantal vande aanwezigen kunnen wij het deze maal mogelijk weer eens doen wanneer u wilt.

Wat wij dan nu doen is eenvoudigweg een kleine oefening, meer niet. Wij proberen eerst de krachten in onszelf af te stemmen. Daarna komt een tweede fase, waarin wij gaan proberen die kracht ook in onszelf te ontvangen. In de derde fase kunnen wij de kraoht dan ontladen.

Je kunt die kracht ontladen op bepaalde onevenwichtigheden in jezelf, maar ook zenden aan een ander die daaronder lijdt. In ieder geval is het van belang dat u zo dadelijk tot u zelf kunt zeggen: die kracht die nu in mij bestaat moet dit - of dat - doen.

Denk n niet, dat wij even wonderen gaan doen, want dat is zelfs ons op een steravond nog niet altijd mogelijk. Maar wij gaan het beste doen wat wij kunnen en proberen een kenbaar resultaat te veroorzaken.

Klaar: dan even niet de knieën kruisen a.u.b.. Ga verder zo gemakkelijik mogelijk zitten als uw stoel maar toe laat en denk niet aan uw houding.

En daar gaan wij dan.

Alle leven is kracht. In mij is de kracht van het leven. De kracht van het leven is evenwicht. Dit evenwicht aanvaard ik, wat het ook betekenenmogen. In mijzelf wil ik de evenwichtigheid kennen en alle conflicten in mijzelf uitbannen.

Ik ben nu evenwichtig. Ik ben rustig. Niets van de stof of van de geest kan mij nu verstoren. Ik ben rustig, evenwichtig en nu richt ik mij op alle krachten die in mij wonen, op alle voertuigen die deel zijn van mijn ik.

Deze kracht, die nu in mij ontstaat, moet worden aangevuld. Elk deel van bewustzijn dat in mij schuilt schept deze kracht en zendt mij die kracht.

Ik ervaar deze kracht als een vaagheid, maar ik weet, dat zij er is. (pauze) Ik aanvaard de kracht, ik neem de kracht in mij op. Ik vul mijzelf tot berstens toe met deze kracht.

Ik richt deze kracht op het evenwicht in mijzelve, ik richt deze kracht op al wat in mij verstoord is, opdat het perfecte evenwicht in mij tot stand kome. (pauze)

Ik weet, dat kracht nodig is. In mij is de kracht. Ik stel mij het doel voor waarheen ik deze kracht zal zenden..... stel u het doel voor

Met geheel mijn wezen, met geheel mijn geest, met mijn ziel, mijn bewustzijn denken en gevoelen werp ik deze kracht, opdat zij zegen brenge, opdat zij evenwicht herstelle en de taak voltooie die ik mij daarvoor heb voorgesteld.

Tja, dat was het dan. Bedenk, dat het alleen maar een experiment. Vreemd niet, hoe je in de ban kunt komen van zoiets. En als je nu je doel goed gekozen hebt, je krachten goed hebt gericht, dan is er nog iets veel vreemders gebeurd: het heeft nog iets gedaan ook.

Wanneer je probeert dergelijke zaken nuchter te bezien zeg je; ik ben getikt dat ik er aan meedoe. En u hebt er gelijk in. Menselijk bezien ben je getikt wanneer je dit doet. Maar er zijn nu eenmaal heel wat mensen die liever een getikte millionaire zijn, ook in geestelijk opzicht, dan een verstandige steuntrekker.

Maar ik kan mij heel wat mensen voorstellen die, wanneer zij eenmaal de kracht in henzelve hebben leren kennen en de voorkeur aan geven vollediger te leven en met die kracht te werken dan in de ogen van anderen zo verstandig te zijn.

Ik weet natuurlijk niet wat voor een type u bent. U moogt het zelf uitmaken. En wanneer een ander dan denkt, dat je gek bent: trek je er niets van aan. Want de wereld is vol mensen die anderen voor gek schelden en het zelf zijn.

U hebt de kans gehad om iets te doen en enkelen onder u hadden een wel heel goed omschreven doel. Kijk of het iets heeft uitgehaald heeft. En wanneer u bemerkt dat het iets doet, waarom zou je dan van deze mogelijkheid niet uitvoeriger gebruik maken?

Wanneer u een verklaring zoekt kan ik u de oude litanie wel weer op gaan zeggen: wij zijn deel van God. Al rond ons is deel van de kracht van God. Wanneer wij die kracht in onszelf beseffen zal die kracht in alles rond ons gewekt kunnen worden, alleen reeds door ons beseff.

Wanneer wij de volheid van onze kracht dus uitzenden zijn wij niet in de werkingen van die kracht beperkt, anders dan door ons eigen denken en voorstellingsvermogen.

Wat nog juist is ook. Maar dat hebt u waarschijnlijk al vele malen gehoord, dus laten wij het vandaag maar eenvoudig houden. Ik heb in ieder geval vier personen gezien die een werkelijk sterke straal produceerden. Anderen waren wel goed in het opzamelen, maar van het uitstralen kwam

nog niet zoveel terecht: dat difuseerde te veel.

Maar wat geeft het. Het behoeft nog geen vakwerk te zijn. Wij zijn uiteindelijk alleen een paar amateurs, die even trainen. Maar nu de volgende vraag: dit is dus geestelijke kracht, maar wat betekent zij?

Zij betekent gewoonweg dat of wij het nu weten of niet, het aanvaarden of niet, wij verbonden zijn met alle dingen. Het houdt in, dat wij in onszelf heel veel kunnen beheersen en zelfs herstellen, wanneer wij dit werkelijk willen.

Het betekent, dat je meer van anderen kunt aanvoelen en meer voor anderen kunt doen dan je je gemeenlijk voor kunt stellen. Wat betekent dat je in een wereld als de uwe als een soort aanvullende en voornamelijk geestelijke gezondheidszorg kunt optreden wanneer je dit wilt.

Wat natuurlijk niet betekent, dat je een ieder tot uitingen kunt brengen die je precies te voren kunt berekenen. Dat is een kwestie van de ander, hoe die is en leeft. Maar je kunt in ieder geval diens evenwicht vergroten en diens eenzijdigheid wat verminderen.

Maar dan moet ik u ook nog laten zien, hoe u zelf iets dergelijks kunt doen. Want zo even zat ik hier heerlijk te oreren toen bereikte ook iets, maar ik zie u nog niet in staat om te gaan zitten en dan een dergelijke toespraak tot uzelf te houden.

Vandaar een tweede proeve, wanneer u geen bezwaar hebt. Kwaad kan het niet. Wij gaan nu spelen met voorstellingen. Doe je ogen maar even dicht, je mist toch niets moois.

Ogen dicht? Stel je dan voor dat precies boven de neuswortel, een of twee centimeter meer of minder komt er niet opaan, zich een stipje licht bevindt. Probeer het te voelen. Het is net een wratje, maar het straalt ook nog.

Wanneer u er aan denkt, begint het te stralen. Richt die stralen voorlopig maar even op mij, dat is gemakkelijker voor u. De stralen gaan naar de stem die u hoort dus. Goed.

Probeer dit te zien. Wanneer je die voorstelling hebt opgebouwd zul je zien dat het lijkt, of er andere vormen van straling bij komen. U bent begonnen met een enkele kleur - meestal wit of geelwit. Nu varieert het. Er komen andere kleuren bij. probeer ook dezen met gesloten ogen te zien, u dezen voor te stellen als een soort werkelijkheid.

Op de duur krijg je het gevoel dat er van jou een soort rechte regenboog uitgaat. Visualiseer het geheel: boven de neuswortel is die vonk licht. Deze schuilt a.h.w. in je schedel en komt nu als een glans naar buiten.

Denk er intens aan, niet aan hetgeen er is, maar aan het feit, dat daar iets straalt. Probeer te gevoelen dat die stralen steeds duidelijker worden. Met enige oefening is dit fantaseren - want dat is het - zo moeilijk niet.

Stel je vervolgens voor dat je met die straal of stralendie van jou uitgaan een groot licht raakt - een zon of iets dergelijks. De straal vormt nu een verbinding tussen u en die - zeg maar - zon.

De warmte van de zon, het licht van die zon komt langs die straal nu voelbaar op u toe. Het beroert u. U voelt dit in uw voorhoofd. Rond de plek waar u in gedachten bent uitgegaanvoelt u nu warmte, prikkeling, enige trilling. Stel het je voor. Mogelijk voel je ook een trekken in je hoofdhuid of trillen bepaalde spieren een beetje.

Hou dit even vol. Stel je voor dat die kracht naar je toestroomt en aanvaardt als bepalend voor je eigen leven op dat ogenblik alleen nog maar die kracht die naar je toekomt, niet dus het licht dat je hebt uitgestraald.

Moeilijk is dit spelletje niet. U kunt het bijwijze van spreken op elke plaats doen waar u even rustig kunt staan of zitten.

Probeer echter nu die voorstelling nog even vast te houden. Lukt het? Nogmaals: de gloed komt uit u, wordt straal, wordt veelkleurige straal, raakt de zon. Het licht van die zon dringt langs die straal door in uw hoofd, in uw lichaam.

Wanneer je het evenwicht van dit grote licht aanvaardt is de werking daarvan na enige oefening zo groot dat elke onevenwichtigheid die in u aanwezig is, fysiek of psychisch, tijdelijk ophoudt te bestaan en mogelijk zelfs meer blijvend wordt hersteld.

Wanneer je die kracht in jezelf hebt opgenomen en daarmee nog iets wilt doen kun je door deze methode van concentreren het geheel van je wezen ten overvloede vullen met kracht. Neem kracht op tot je je er pafferig van gevoelt en mogelijk de bibbers krijgt, vlinders in je maag. Ontlaadt deze krachten dan op een doel zoals ik u bij de eerste proef al geleerd heb.

Zo. Breek nu af, wanneer u nog bezig zoude zijn. Dit is een heel eenvoudige methode, suggestief, maar gebaseerd op bepaalde werkelijkheden in de opbouw van uw eigen aura, levenstromen en lichaam, waarmee u de kracht voor uw eigen bewustzijn kunt opwekken.

Het is zelfs mogelijk uzelf steeds weer op deze wijze op te laden en zo eigen onevenwichtigheden te corrigeren, terwijl u ook zo de kracht kunt opdoen om een ander een klein cadeautje toe te sturen in de vorm van extra kracht.

Heb je dit geleerd en doe je het regelmatig, dan heb je jezelf bovendien mede tot een schakel gemaakt in een keten van dergelijke krachten en benaderingen op aarde in evenwicht. Want ik ben niet de enige die, heel toevallig, in deze tijd dergelijke lesjes geeft.

Wanneer deze werkwijze steeds meer toepassing vindt zullen er ook steeds meer mensen op aarde zijn, die elkander ook geestelijk kunnen helpen. En dat is in deze dagen van groot belang.

Bovendien zullen allen die dit regelmatig doen hierdoor zichzelf langzaam maar zeker meer blijven afstemmen op hogere waarden. Want die zon is mogelijk voor u allereerst een symbool van het licht, van het goddelijke, maar ergens is het ook een symbool voor uw hogere ik.

Door een dergelijke eenvoudige suggestieve methode te volgen kunt u innerlijk een grotere eenheid krijgen, uw zelfvertrouwen vergroten en wist meer is, meer veerkracht opbrengen. Komt u immers psychische kracht te kort, dan kunt u die langs deze weg bijna onmiddellijk aanvullen. En is er sprake van fysieke zwakten dan kunt u de werking en duur daarvan in ieder geval aanmerkelijk beperken.

Lach dus niet om deze tweede proef, want zij maakt het je mogelijk meer en juister te doen en brengt je er bovendien toe om, in het begin vaak bijna onbewust, met anderen samen te werken op een harmonische wijze.

Wat de mens van node heeft is niet alleen een reeks regels en wetten of personen waaraan je je vast kunt klampen, die je kunt volgen. Elke mens is ergens toch wel uniek. Daarom heeft elke mens een eigen innerlijk evenwicht, een eigen betekenis. Zoalng hij innerlijk evenwicht bereikt en daaruit werkt en zelfs geestelijk evenwicht weet te bereiken en daarmee kan werken zal hij als mens op de best denkbare wijze samenwerken met alle andere mensen van goeden wil.

Je betekenis voor de mensheid wordt dan steeds beter. Je kunt nu natuurlijk grote kreten gaan slaken en zeggen: dan eerst ben je waarlijk deel van het koninkrijk Gods, maar voor mij moogt u het noemen zoals u wilt. Want voor mij leeft dit rijk in alle mensen, ook in u. En wanneer je niet in God gelooft trekt Hij zich daar niets van aan. En zet je een bordje neer met "verboden toegang voor God" dan komt hij je heus niet vragen op grond van welk wetsartikel je dit neerzet, maar gaat Hij

er eenvoudig zonder meer aan voorbij, zoals bijna elke wandelaar die een dergelijk bordje aantreft.

Het gaat er niet om wat je gelooft, maar dat je leert beseffen welke mogelijkheden je hebt en daarmee werkt. Het enig belangrijke is het leggen van een verbinding die eventueel ook tussen mens en mens kan bestaan, maar die ook tussen geest en mens bestaat, tussen hoger geestelijk ik en stoffelijk voertuig ook.

Dan breng je vanzelf steeds meer geestelijk bewustzijn tot stand. U vraagt zich af, hoe ik daar nu weer aan kom? Eenvoudig. Wanneer er steeds meer storingen wegvallen wordt je je steeds meer bewust van hetgeen er is en rond je is, wat de betekenis is van hetgeen je bent en van al wat je wel hebt en niet hebt.

Dan ga je begrijpen dat je niet als unieke eenling tegenover de schepping of de mensheid - of een groot deel daarvan - staat maar dat je er deel van bent. Dan pas begrijp je, hoezeer je met alles en allen verbonden bent.

En door die verbondenheid ga je de betekenis duidelijker zien van zowel jezelf als al het andere. Dan kun je een geloof tegenkomen dat krankzinnig is - waarover ik verder maar niets zal zeggen, want je kunt meer dan een enkele avond lang praten alleen over allerhande vormen van geloof die op het krankzinnige af zijn. Maar je gaat begrijpen waarom ook een dergelijk geloof bestaat, wat het betekent, in werkelijkheid en voor de gelovigen. Zoals je dan pas kunt inzien, wat het wel en wat het in geen geval doet voor de volgelingen.

Hierdoor wordt je je steeds meer bewust van de goddelijke krachten en evenwichten die om je heen altijd aanwezig zijn. Dan pas beseef je, dat je mensen niet werkelijk kunt "regeren", maar mensen alleen maar vrij kunt laten door in vrijheid die band met hen te vinden waardoor je in vrijheid kunt samenwerken en bewust of onbewust, elk met zijn specifieke eigenschappen - stoffelijke en andere - de anderen aanvult om zo de hoogst geestelijke waardedie op aarde duidelijk kenbaar kan worden vorm en gestalte kan geven in de materie.

Zo, nu is voor u de kans er te zeggen wat u zeggen wilt.

x Wat wilt u met die krachten? Want je kunt die zowel positief als negatief gebruiken.

- Een negatieve kracht bij de mens is altijd ook een onevenwichtige kracht. Wat in ieder geval al betekent, dat de manier die ik u vanavond heb geleerd - altans probeerde te leren - nooit kan werken wanneer je de kracht negatief wilt gebruiken. Want door het voornemen de kracht negatief te gebruiken verminder je in feite zowel je vermogen op deze wijze kracht op te nemen als je mogelijkheid om kracht naar anderen uit te stralen.

Zeker, je kunt de krachten waarover ik sprak ook negatief wekken en gebruiken, maar daartoe zijn geheel andere procedures nodig. En ofschoon ik jullie natuurlijk allemaal vertrouw ben ik toch niet gek genoeg om je die aan de neus te hangen.

Want een ding staat voor mij vast: wanneer je een mens leert, hoe hij negatieve kracht kan wekken komt er altijd wel een ogenblik, waarop hij geneigd zal zijn dit te gebruiken.

Mogelijk meent hij zelf dan nog, dat hij er iets goeds mee kan doen, maar met vernietigen bereik je niets. Is er iemand in de zaal die dit door kan geven aan projectontwikkelaars? Doe dat dan a.u.b..

Je moet altijd evenwicht vinden en vanuit dit evenwicht werken. Daarmede bouw je harmonie op en harmonie betekent o.m. bij bouwprojecten schoonheid en bruikbaarheid en niet alleen maar winstgevend zijn.

En wat de zaak in het algemeen betreft: wie anderen met negatieve krachten wil bestrijden richt zichzelf uiteindelijk ten gronde door de methode die hij gebruikt.

x

Waarom gebruikte u die manier van oreren?

-

Ik wilde alleen duidelijk maken dat je met de juiste intonatie en inkantatie heel wat kunt doen en verklaren waarom. Bovendien was het de meest eenvoudige en snelste wijze waarop ik de mogelijkheid de kraacht te beleven kon bereiken voor degenen die daarvan zo rijkelijk - want dat is inderdaad gebeurd - hebben geprofiteerd.

x

Ik heb negatieve associaties met die methode omdat die truc vaak gebruikt wordt om mensen te manipuleren en b.v. politieke standpunten te verdedigen.

-

Dat is zeker waar. Ook in dergelijke gevallen geldt wel degelijk dat het gebruik van de juiste toon en intonatie zeer suggestief op de mensen kan inwerken. Dat is nu eenmaal een feit en deze wijze van hanteren zal de mensen die er gebruik van maken met anderen naar een chaos voeren waarvan zij ook zelve deel zijn.

Deze mensen brengen een toenemende onevenwichtigheid tot stand door een negatief gebruik van waarden, waarmee zij anderen van hun kraacht en rede hopen te beroven om er zo zelve macht voor terug te krijgen.

Wanneer zo iemand aan onze kant komt zit hij echter wel met de gebakken peren, dus enige rechtvaardigheid bestaat ook hier wel. Verder: mag je een vergif niet in geneesmiddelen gebruiken omdat het bij onjuiste toepassing schadelijk is?

Nogmaals: het truckje dat ik u leerde was, evenals de mogelijkheid die in demonstreerde, volkomen vrijblijvend. De wijze waarop ik deze dingen heb gedaan was geheel aangepast aan de beste resultaten die ik in het gezelschap kon krijgen.

Dandient u er rekening mee te houden, dat hierbij wel suggestie werd gebruikt, maar dat die ook als zodanig bekend werd gemaakt, zodat er geen sprake kan zijn van enig bedrog of misleiding - wat bij negatief gebruik altijd wel het geval is, terwijl de suggestieve aard van hetgeen mens zegt zorgvuldig verborgen wordt gehouden.

Kortom: ik heb niemand zitten verlakken door te beweren dat dit de enige ware weg naar het goddelijke of welvaart is, maar heb alleen aangegeven op welke wijze u een bepaalde toestand kunt bereiken en wat u in die toestand eventueel zou kunnen bereiken.

Mag ik een tegenvraag stellen? Wanneer politici suggestieve middelen gebruiken en er zou een politicus zijn die volkomen eerlijk is - dus even het onmogelijke als mogelijk gesteld - zoudt u dan stellen, dat hij ook voor zich en geestelijk dergelijke trucs niet mag gebruiken omdat hij eerlijk is?

Ik geloof eerder dat u na enig nadenken zoudt uitroepen: Mijn God, laat die man dan toch alle krachten en middelen gebruiken die passen bij een eerlijkheid om het goede tot stand te brengen, ook kracht op een dergelijke wijze verkregen.

Ik heb u een maniertje geleerd waarop u kracht kunt gewinnen. Dus zonder enig verder ingrijpen of invloed mijnerzijds. U hoeft het niet te gebruiken en de wijze waarop het werkt lijkt waanzin. Ik besef dit. Het is alles suggestie en lijkt mogelijk voor u misleidend. Maar het werkt.

Voor zeker 9 van de 10 mensen werkt het zeker, maar het lijkt mij waarschijnlijk dat het voor 999 van de 1000 werkt.

Ondanks uw negatieve associaties lijkt het mij dus ook voor u de moeite waard eens na te gaan wat deze werkwijze mogelijk voor uzelf en eventueel ook anderen kan betekenen.

Wanneer u alles nog eens overdenkt of mogelijk naleest zult u zien dat ik elke maal wanneer een experiment ten einde kwam door mij de suggestieve werkingen onmiddellijk door opmerkingen werden afgekapt, zodat het geschapen beeld - maar niet de werking - te niet werd gedaan.

Dan zal u ook blijken, dat ik op geen enkele wijze gesteld heb, dat dit de enige juiste, ware werkwijze of weg is. Laat staan dat ik een bedrag van duizende guldens heb gevergd als loon voor deze les, die u vrijelijk werd aangeboden.

Ik heb u eenvoudig een kans gegeven, wat u daarmee wilt doen is uw zaak. Mogelijk is het voor u verwarrend. Best. De enige raad die ik U dan kan geven is het ondanks alles eens te proberen.

Wanneer het voor u werkt en u hebt weer het gevoel, dat anderen de zaak staan te belazeren - wat onder ons gezegd nogal eens voorkomt - dan moet u dat zelfde proces eens toepassen. Dus niet nijdig worden. En gooi dan uw gehele energie eens naar zo iemand toe. U zult versteld staan van de wijze waarop iemand die de zaak bedriegt onder die omstandigheden zich grovelijk pleegt te verspreken.

Daarmede bereik je dan nog veel meer dan met het anderen onmogelijk maken om te spreken. Want niets is zo welsprekend als het beeld van en bedriegelijke spreker die kenbaar zichzelf tegenspreekt.

Waarmede ik hoop al ans iets van de verwarring opgeruimd te hebben. Dat u de rest eerst eens moet bekijken kan ik overigens best begrijpen.

Kun je ook kracht putten uit het denken aan klanken?

Klanken komen van buitenaf en wanneer zij u op de juiste wijze bereiken en beroeren betekent dit een direkte, lichamelijke beïnvloeding. Als je er aan denkt bestaat deze invloed dus niet.

Je hebt dus de werkelijke klanken nodig omdat dezen het lichaam en vooral de emoties van dat lichaam beïnvloeden, waardoor ook de psychische toestand mede wordt bepaald en op een zekere wijze wordt georiënteerd, gericht.

Wanneer je dus aan klanken denkt kun je een muziekstuk in de geest volgen of desnoods iets komponeren, maar niet de werking bereiken die door klanken bereikt wordt die van buiten komen.

Een heel andere zaak is het verschijnsel, dat de mens soms geestelijk meent bepaalde klanken of melodien te beleven. Men zegt dan wel "ik hoor muziek" maar het is moeilijk om zelfs maar delen daarvan te ontleden. Het zijn in feite emoties zover het de stof betreft. Probeer je later iets van een dergelijke melodie op te schrijven, dan ontdek je al snel, dat alleen maar een flard overblijft dat de schoonheid van het origineel grotendeels blijkt te ontberen.

Wanneer men echter "geestelijk" muziek hoort kan dit betekenen, dat er vanuit die geest signalen uitgaan naar het lichaam dat dezen dan weer in emoties pleegt om te zetten.

Men kan stellen, dat het resultaat soms lijkt op hetgeen door klanken van buitenaf bereikt kan worden. Maar zelfs in dit geval is het noodzakelijk, dat die "muziek" van elders stamt en niet alleen maar deel is van uw eigen wezen. Wanneer je alleen aan muziek gaat denken gebeurt er niets.

Zijn er ook andere methoden om snel een lichamenlijk en geestelijk evenwicht te vinden?

Er zijn er vele. Maar ik heb u vanavond een enkele methode geleerd en dat lijkt mij voorlopig genoeg. Want met dergelijke methoden is het als met kruidenrijen: sommigen passen goed bij elkaar en vullen elkander aan, maar velen vernietigen elkanders werking of hebben een onsmakelijk resultaat.

Wat er op neer komt, dat degenie die meerdere kruidenrijen wil gebruiken ook moet weten, wat de smaakwaarde van elk kruid is. En aangezien ik U dit niet in korte tijd kan bijbrengen zeg ik alleen maar: doe er alleen maar wat peterselie bij. Dat toont goed, smaakt redelijk en is gemakkelijk te vinden en te gebruiken.

Wees dus blij dat ik u een peterselierecept heb gegeven en vraag mij niet om uitleg over de kervel, de knoflook, thym, brandnetel, hoefblad

wegebree, lindeblad en wat er al niet meer gebruikt kan worden.

Zeker, ook daarmee kun je werken en goede resultaten behalen. Het door mij gestelde is niet de enig zaligmakende methode. Het is wel een eenvoudige methode die ik hier, gezien de aanwezigen, meende te kunnen aanbevelen omdat zij goed en werkzaam is en zo mogelijkheden schept.

Voor niet aanwezigen zouden in de methode wat meer moeilijkheden kunnen schuilen, maar ook zij zullen bij het aanhouden van de gegeven werkwijze ontdekken, dat je op deze wijze ook kracht en evenwicht kunt verwerven.

Ik hoop niet, dat u het antwoord erg vindt. Maar dit was maar een enkel recept uit opa's kookboek. De rest krijgt u voorlopig niet, al is het de vraag of het ooit in zijn geheel uitgegeven wordt of mogelijk alleen een familieoverlevering blijft.

Trpuwens, waarom uitgeven? Iedereen geeft in deze dagen al meer uit dan hij heeft. Wanneer wij het wat zuiniger aan doen kunnen wij mogelijk nog iets in reserve hebben voor u wanneer u het werkelijk nodig heeft.

x Er zijn meerdere dirigenten. Zij beheersen de stof even goed. Is het van de persoonlijkheid waardoor men met een orkest steeds weer een eenzame hoogte kan bereiken?

- Een dirigent moet over bepaalde kwaliteiten beschikken. Het is zeker niet voldoende de partituur goed te kennen. Hij moet niet alleen weten hoe volgens hem de komponist het eigenlijk bedoeld heeft, maar ook nog in staat zijn alle klanken van elkander te onderscheiden.

Dit betekent dat hij voor zichzelf in het brandpunt staat van alle klankenveroorzakers. Door dit voortdurend luisteren kan het voorkomen dat een dirigent die niet met zich, zijn angsten en vrezen of wensen bezig is maar alleen met de muziek, door de klanken a.h.w. bezeten wordt.

Wanneer je dit soort dirigenten in actie ziet, valt opl dat er verschillend in soort voorkomen, maar allen uitzonderlijke resultaten weten te behalen.

Sommigen verstarren a.h.w. tot zij niet veel meer dan partijen aanwijzende metronomen schijnen te zijn, maar gelijktijdig een golf van emotie uitstralen. Hun optreden is ondanks dit dwingend, zodat het soms lijkt of zij met afgemeten gebaar een enkele toon uit het geheel naar voren schijnen te halen of met een kleine beweging zelf de pauzen in werking stellen. Het rapport met de musici is dan zodanig, dat dezen functioneren als verlengstuk van de dirigent.

Anderen vervallen weer in een soort slapte. Zij beginnen meestal zeer beheerst, maar op de duur lijkt het wel of zij heen en weer gesmeten worden door de muziek. In beide gevallen blijkt het meest wonderlijke van de zaak wel te zijn, dat zij niet meer hun gebruikelijke en ingestudeerde interpretatie en tempi aanhouden, maar a.h.w. door de muziek gedwongen worden tot afremmingen en versnellingen die zij in de repetities zeker niet gebruikt hebben. Let er maar eens op.

Een muzikaal vakman kan aan deze voor leken mogelijk moeilijk op te merken tekens zien, dat de dirigent opeens als brandpunt voor de muziek fungeert en zo niet slechts aan zichzelf ontrukkt kan worden - zodat hij niet alleen maar vakwerk toont maar begeestering overbrengt - doch ook een uitstraling verkrijgt die men normaal bij de mens niet bemerkt en zo sterk is, dat zelfs de luisteraars, zelfs leken, hierdoor meegesleept worden.

Dan wordt kennelijk de dirigent gedirigeerd door het klankpatroon en breidt zijn eigen persoonlijkheid onbeseft dermate uit, dat alle musici daarvan deel schijnen tuit te maken.

Zit je in een dergelijk orkest dan is het of je afwijkende emoties

tempiveranderingen e.d. al aanvoelt voor de dirigent dezen feitelijk kon aangeven.

Het ware kenmerk van grote dirigenten is dan ook, dat het orkest hen feilloos volgt ook wanneer er sprake is van afwijkingen van het ingestudeerde patroon. Om er een paar te noemen: Bernstein kan dit. Toscanini was hierin een meester - en er zijn vele van dergelijke leiders meer geweest die op een bijna krankzinnige wijze alles beheersen.

Overigens vindt je dergelijke mensen niet alleen voor een symfonie orkest, maar evenzeer voor een jazzband of amusementsorkest. De mensen menen dan, dat de kwaliteit ligt aan de bestukking, de instrumentenverdeling, de klankkleur.

Maar dat is het toch niet alleen. Vraag dat maar eens aan Tex Bennicke(?) Het belangrijkste is dat de dirigent, of hij nu rustig is of de pias uithangt, zozeer een wordt met het product van de musici, dat hij op zijn beurt de musici tot deel maakt van zichzelf. Wat in wezen een soort magisch gebeuren is.

Maar die mensen zijn daarom nog geen magiers. Alleen de kracht die zij op deze wijze opwekken en in zichzelf opnemen gebruiken zij instinctief voor het ene doel : de muziek.

Maar zij zouden de kracht die dan in hen aanwezig is wanneer zij dit zouden willen en zouden beseffen evengoed en met evenveel resultaat op een ander doel kunnen ontladen. Ook sommige musici kennen soms een dergelijke versmelting met de muziek en doen met die kracht dan later soms heel andere zaken. Om weer uit velen een naam te noemen van een vrouw die daarin heel goed was: Hepziba Menuhin (?) Deze zeer begaafde pianiste - zeker niet alleen als begeleidster - kon in haar spel zóver opgaan, dat zij daarna een uitstraling had zo sterk dat er vonken van haar leken over te sprengen naar andere mensen. En daarvan maakte zij zo nu en dan wel degelijk ook bewust gebruik.

Ik weet niet, of ik hiermede alle vragen beantwoord heb ...

x Kun je je onttrekken aan de wijze, waarop anderen energie aan je onttrekken?

- Wanneer je bemerkt dat dit het geval is kun je er veel aan doen door je in je eigengedachten daarvoor geheel af te sluiten. Er bestaan allereerste suggestieve afschermingsmethoden die in dergelijke gevallen goed voldoen. Het voert te ver wanneer ik die nog allen moet omschrijven.

Het belangrijkste is dat je voor jezelf, bewust, een grens stelt tussen jezelf en die ander. Doe dit even gekoncentreerd, desnoods alleen in gedachten. Wanneer dit geneurt is de onwillekeurige aftapping verder ongedaan gemaakt:

Er kan nooit een vloed of stroom van kracht uit u vloeien wanneer u zelf bewust stelt: dit niet. Wat overblijft is dermate diffuus dat de ander er werkelijk niets aan heeft en daardoor al snel de eenzijdige onttrekking van psychische energie op zal houden. Voldoende?

Want het is tijd. Men roept dit mij toe. Vroeger zei men mij ook al vaak " je kletst te veel." Waarmede u tevens een demonstratie hebt van het feit, dat niet alle dingen in de geest zo een twee veranderen.

Maar ik moet afscheid van u nemen. Heb ik u toch in verwarring gebracht dan slijt mij dit zeer. Maar wat ik gebracht heb is heus echt, geen namaak. Daarom is het demoeite waard op de tip die ik u gegeven heb ook voor u een mogelijkheid bevat om meer voor uzelf te doen en zo meer kracht te verwerven om iets voor een ander te doen.

Goeden avond.

—○—○—○—○—○—

Goeden avond, vrienden.

U hebt een grote geestelijke lading meegekregen en nu moet ik het een en ander vertellen over esoterie? Nu ja. Laat ons dan beginnen vast te stellen dat de innerlijke mens altijd nogal wat afwijkt van de uiterlijke mens.

In vele gevallen maar goed ook, want wanneer bij sommigen het innerlijk naar buitentoe zichtbaar zou worden, zo opeens, dan zou men vreemd staan te kijken.

Het innerlijk waarmee wij moeten werken is tevens de kracht die wij in onszelf bezitten. Dat heeft mijn voorganger u wel verteld. Maar wanneer je die stelling op de keper beschouwt valt je wel op, dat er toch heel wat mensen zijn die altans op dit gebied liever lui zijn dan moe.

Zij hebben de kracht in zichzelf, maar zetten die voorlopig op sterk water, bij voorkeur uit Schiedam vanwege de werkgelegenheid. Vervolgens roken zij hun geweten voor een betere duurzaamheid en daarna zetten zij zich neer om te wachten tot de staat hun stoffelijk welzijn en de heer hun geestelijk welzijn volledig goed voor hen geregeld hebben. Ik vraag mij af waarom, wanneer je dergelijke typen bij elkaar ziet het altijd weer een stelletje ongeregeld blijkt te zijn.

En bovendien vraag ik mij steeds weer af, wat deze mensen ertoe brengt hun ziel en zaligheid aan autoriteiten te verkopen. Zeker, zolang je leeft leef je en ga je dood dan ben je dood. Natuurlijk En opstaan uit de dood is niet aan te raden in verband met de last die je met staat en erfgenamen onmiddellijk zou krijgen.

Je zou je eerder eens af moeten vragen waar het in het leven werkelijk om gaat. Ik denk dat je dan tot de konklusie komt, dat het je voornamelijk gaat om je betekenis.

Nu kun je betekenis hebben in de wereld buiten je. Natuurlijk. Maar dat is snel voorbij terwijl je in jezelf een betekenis kunt gewinnen die meer blijvend is.

Degenen die hun innerlijke waarde en betekenis kunnen leren kennen om daar vervolgens iets mee te doen en dan bovendien steeds meer van zichzelf bewust weten te worden zijn degenen die wij wel esoterisch bewusten noemen.

Al is dit voor de mens op aarde alles wel eens erg moeilijk. Want als je diep in jezelf bezig bent denk je als mens vaak: eigenlijk zou ik dat moeten doen. Maar dan reageer je toch anders, omdat dit beter uitkomt.

Want de mens doet mij altijd weer denken aan de gewetensvolle automobilist die zijn wagen liever neerzet bij een parkeerverbod, maar wanneer hij dan te ver moet lopen, de car er toch maar neerpoot, bij voorkeur nog op het trottoir ook.

Op gelijksoortige wijze handelen wij t.a.v. hetgeen wij ons geweten plegen te noemen, onze innerlijke waarheid enz. enz. Zouden wij die innerlijke waarheid nu werkelijk begrijpen, dan zou je er zelfs op aarde nog zo nu en dan wel iets mee kunnen doen.

Aan de andere kant heeft het weinig zin tegen jezelf verdeeld te zijn. Ik hou t tenminste niet van die mensen die zichzelf voortdurend om de oren zitten te slaan - in gedachten natuurlijk - onder het prevelen van stoute jongen, stoute meid e.d. Want er zijn wel meisjes die zo in gedachten zichzelf slaan. De meesten echter knijpen zich eerder in de hof te ontdekken dat zij dromen en dat het dus toch anders is.

Waarom men zo doet? Doodeenvoudig omdat de meeste mensen niet willen of kunnen begrijpen dat het leven op aarde altijd weer een kwestie van compromissen is. Iedereen gelooft in compromissen op elk terrein en velen weten zelfs, dat zij compromissen nooit kunnen missen. Maar zodra het komt tot een punt, waarop zij met zichzelf een kompromis zouden moeten

sluiten gaat het mis.

Wanneer je dan gelovig bent kun je je op de leer beroepen en b.v. vragen of men een mis voor je wil lezen, maar dat helpt ook niet veel, want met de werking van menige mis gaat het ook al mis. Er zijn zelfs jonge mensen die op dergelijke missers bijzonder gespecialiseerd zijn. Die noemt men misdienaars.

Kent U die niet? Dat zijn jonge ventjes die met een rok aan alvast oefenen voor later....

Erg gemeen, ik weet het wel. Maar u moet het maar zo bekijken: Ik heb in mijn leven heel wat kerken gezien van de binnenkant. Want ik zat in de ambulante handel en was van elk geloof dat het het ogenblik een rendabele verkoop scheen te kunnen bevorderen.

Het aantal dominees dat mij gezegende heeft was op de duur ontelbaar en het aantal priesters die mij met een "ite misa est" verwezen hebben naar de pastorie om een extra boterham te halen kan ik ook al niet meer tellen. Ik was bij sommigen zelfs stamgast en telde onder hen zelfs stamklanten. Ik weet dus, waar ik het over heb.

Steeds weer is mij echter opgevallen dat, wanneer je in jezelf een waarheid hebt of meent te hebben, je die waarheid nooit voor 100% waar schijnt te kunnen maken.

Op zich begrijpelijk Want in ons leeft ook een geestelijke werkelijkheid en daarin is ons alles mogelijk. Maar wanneer je probeert die geestelijke werkelijkheid dan ook op je wereld tot werkelijkheid te maken maak je jezelf onmogelijk en bereik je uiteindelijk toch niet veel.

Want wanneer je jezelf onmogelijk maakt heb je geen mogelijkheid meer om je innerlijke mogelijkheden naar buiten kenbaar te maken omdat men je niet begrijpt of aanhoort. Dus ben je dan net zover als voor je met je zelfonderzoek en ideaal begon.

Het is dus beter te proberen hetgeen je in jezelf als juist beseft zoveel mogelijk naar buiten toe en tot jezelf steeds weer te stellen dat je als mens datgene moet doen, wat het uiterste vormt van het voor jou redelijk mogelijke.

De meeste mensen willen echter liever onredelijk alles doen wat toch al onmogelijk is. Daarom scheppen zij ook allerhande onmogelijke situaties in de wereld waarin zij moeten leven.

Hebt u de laatste tijd nog naar het nieuws geluisterd? Hoeveel vliegtuigen zijn er weer gekaapt? En hoe staat het met de waterstand? Mogelijk staat het water de mensen nog niet overal letterlijk tot aan de lippen. maar economisch is dit kennelijk wel het geval behalve voor degenen die in water handelen.

Jaja, die mensen met hun geweten. Eerst praten zij vele jaren over de noodzaak tot eerlijk delen en vervolgens nemen zij anderen nog datgene af wat zij nodig hebben om te kunnen overleven.

Iedereen spreekt van democratie en om deze beter te kunnen verdedigen steunt men dan diktaturen. En dat zijn landen waarin het grootste gelijk onmiddellijk een lijk wordt tenzij de machthebber het aan zijn kant heeft.

Zoals u weet is de kern van een diktatuur altijd weer de diktator. En dat is iemand die zozeer tuurt naar eigen wil en belang dat hij zijn volk een diktee geeft en degenen die fouten maken door de politie laat afvoeren. Een soort doorgedraaide politieke bovenmeester dus.

Maar er zijn heel wat groepen die ook dergelijke neigingen vertonen: zij tuuten zo zeer naar eigen stellingen, dat zij met alle middelen proberen anderen zaken op te leggen die voor dezen schadelijk en voor slecht weinigen goed zijn en dat met alle middelen, want zij tegen henzelf en gemeenlijk in de naam van een waarheid die niet eens werkelijk kan bestaan.

Hopelijk kunt u mij volgen. Heus ik houd van mensen, vooral wanneer zij een beetje eerlijk zijn. Maar ik houdt niet van mensen die b.v. eerst blote foto's in een etalage staan te bestaren tot hun brilleglazen beslaan om dan pas schade te roepen. Wil je al over zoiets onbelangrijks schreeuwen, doe het dan meteen, voor er iets kan beslaan of je bang wordt voor je eigen reacties.

Ik houdt van al die mensen die voortdurend bezig zijn om alles zo goed mogelijk te regelen. Maar ik houdt niet van de mensen die voortdurend drul bezig zijn om alles zo te regelen, dat een ander de lasten draagt en er verder weinig regel, orde of maat in kan vinden.

Trouwens, wanneer je wilt regelen voor je maat moet je dit ook regelmatig willen doen en wel zodanig, dat je maat het geregeld eens is met de maatregelen die je neemt voor je maat.

Zeker, volgens je innerlijk zou het anders mogelijk beter zijn. Maar het innerlijk kan nu eenmaal niet volledig in de buitenwereld tot zijn recht komen, de theorie kan nu eenmaal nooit geheel in werkelijkheid worden omgezet. Zelfs een politieke belofte is zelden vervulbaar.

Dit moet je dan maar begrijpen en niet uitgaan van schijnvertoningen, van z.g. zekerheden, maar eerlijk aanvaarden en duidelijk maken aan anderen dat een voortdurend kompromis gesloten moet worden tussen dat waarvan je weet dat het het beste is en datgene waarvan je weet dat je het werkelijk kunt waarmaken.

Wie op waardige wijze alles waar weet te maken wat voor hem of haar waar is, is waard dat ie leeft. Aan de andere kant is de meest succesvolle mens altijd weer degene die anderen alles waar laat maken en zelf zegt alles waar te maken behalve wat er in hem leeft om vervolgens een ieder die hem aan zijn innerlijke waarheid herinnert het leven onmogelijk te maken.

elaas komt dit meer voor. Er zijn altijd weer mensen die zover van eigen recht overtuigd zijn, dat zij anderen onrecht doen tot niemand meer weet, hoe de zaak nog rechtgetrokken kan worden.

Al die mensen zouden moeten beseffen, dat leven een kwestie is van samenwerken, van geven en nemen, zelfs wanneer het gaat om je innerlijke waarden en waarheden.

Want wanneer de noodzaak tot compromissen steeds weer erkend wordt in de praktijk lijkt het mij onzinnig te willen ontkennen dat een dergelijke noodzaak voor ons ook t.a.v. onze innerlijke waarheden kan bestaan.

Wanneer je werkelijk gelooft is de grootste waarheid in je leven je God. De moeilijkheid is daarbij alleen, dat die God niet kenbaar ingrijpt op aarde. Je kunt dan natuurlijk wel doen of je een agentuur van hem hebt, een concessie waardoor je het alleen recht hebt om Hem te vertegenwoordigen, Maar dat bewijst niets, tenzij God zich kenbaar maakt. En om op een dergelijke goedkope wijze een macht te handhaven bestaat U niet en bestaat ook God niet.

Wel kun je proberen datgene wat jij beleeft als je God voor anderen iets meer beleefbaar te maken door hetgeen je zelf in het leven bent. Maar maak er dan geen vaste regels van. Op die wijze vermijdt je al die overbodige innerlijke nood, die gewetensstrijd, die ellende.

Want soms zie ik zelfs nu nog wel eens mensen ter kerke gaan waar je duidelijk aan ziet, dat dit is geen gewone gewetensnood, dit is werkelijk hoge nood. Die rennen naar dominee of biechtstoel omdat zij met zichzelf geen raad meer weten. En de hulp die zij krijgen beperkt zich maar al te vaak tot de raad te bidden.

Bidden vult geen hongere magen, scheidt geen vrede in anderen, bidden alleen kan je kracht geven, maar verandert verder ook niets. Trouwens, heel wat mensen schijnen vooral te bidden in de hoop zo zichzelf te kunnen ontlopen.

Wat je werkelijk moet zijn en ook kunt zijn is dat, wat in je leeft? Mij best. Maar bedenk wel, dat het beeld wat je hebt van je God nooit een alomvattend beeld is. De waarheid van God die je in jezelf beleeft is wel de waarheid, die nu voor jou telt. Wees dan die waarheid maak je innerlijk waar zover je kunt, maar onderwerp nooit anderen aan een waarheid die jij veronderstelt. Want vergeet niet, dat het beeld van die waarheid uit jou stamt en niet uit God, zelfs wanneer je daarin je God meent te herkennen.

Wanneer je zo leeft wordt je esoterisch steeds bewuster, want je zult jezelf steeds beter gaan beseffen zonder jezelf aan de wereld op te leggen. En wie zichzelf beter gaat beseffen is ook in staat zijn wereld meer in werkelijkheid te zien - ook al betekent dit, dat je soms af moet zien van bepaalde geliefde voorstellingen en daarvoor minder a aangename feiten zult moeten aanvaarden.

Eens sprak iemand plechtig tot de mensen: de wereld is maya, want alles is begoocheling. Indien hij gelijk had is ook hijzelf maya. En wie wil zijn gehele zieleheil ophangen aan een begoocheling?

Mensen hebben toch vreemde uitdrukkingen. Zo spreekt men van moeder aarde. Indien dit juist is heb ik nog nooit een moeder gezien die zoveel last had van zovele ongezeggelijke kinderen. Maar het houdt in, dat men vande aarde verwacht, dat zij even liefdevol en duldzaam zal zijn als een moeder volgens de sprookjesboeken dient te zijn. Altijd weer blijkt, dat men met dergelijke termen iets wil verdringen en in de meeste gevallen is het eigen onzekerheid en eigen onverantwoordelijkheid.

En soms klinkt het nog gek ook: de aarde is onze moeder. God is onze vader. Zou de aarde daar iets vanaf weten? Houdt je liever aan de feiten zo goed je kunt. En dat is zeker niet, waar je vandaan komt, want als mens weet je dat niet werkelijk. Voor ons is, op aarde en trouwens ook in de sferen, datgene wat wij zijn. Niet wat wij denken, niet onze innerlijke waarheid, maar datgene wat wij zijn.

En hoe wil je ooit er achter komen wat die werkelijkheid is, wanneer je jezelf niettoestaat bewust te erkennen wat je bent, denkt, voelt? Geef eerst eens aan jezelf toe wat je innerlijk bent en geef daarop toe, dat je dat in de wereld nooit zult kunnen zijn. Dan en dan alleen vindt je mogelijk een wijze van leven, waarbij je je innerlijk niet geheel behoeft te verloochenen en toch in vrede op de wereld kunt leven, zo bewustzijn winnende voor de tijd dat je de stof achter laat.

Zoek steeds weer naar een weg die het je mogelijk maakt in de wereld als mens jezelf te zijn en te blijven en toch het beste wat er innerlijk in je leeft waar te maken zonder anderen daardoor in hun vrijheid aan te tasten. Wie dit weet te doen is volgens mij een goed esotericus, ook al gebruikt hij geen vreemde woorden en zonderlinge termen om zijn bestaan te omschrijven en zijn werken daarin symbolisch weer te geven.

Ten slotte dit: U weet misschien niet wat ik eens was? Ik was een marskramer. En dat is dan iemand die zijn voeten verslijt in de hoop een paar veters te verkopen.

Maar ik moet afscheid nemen. Hartelijke dank voor uw aandacht, Ik zou graag nog even blijven, maar men heeft mij gezegd dat ik het kort moet maken

Goeden avond.

d.d. 13 maart 1981

(eerste onderwerp vragen bekort, enkele herhalingen weg gelaten. Tweede onderwerp discussie over krakers en enkele definities weggelaten)